

МИКОЛА ДАВИДЧУК
Науковий керівник:
к.е.н, старший викладач
Калініченко О.О.
ЖДУ ім. І. Франка

УПРАВЛІННЯ МАРКЕТИНГОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Успіх підприємства на ринку залежить не стільки від його виробничих та фінансових можливостей, скільки від ступеня орієнтації на споживача, тобто від того, наскільки ефективно і точно підприємство задовільняє платоспроможний попит. Зростаючі вимоги споживачів призводять до того, що більшість підприємств звертаються до маркетингу, розробляють маркетингові програми та стратегії з метою адаптації до змін зовнішнього середовища та забезпечення переваг в конкурентній боротьбі. Тому в період переходу до ринку особливої актуальності набуває проблема підвищення ефективності маркетингової діяльності [3, с.62].

Концепція маркетингу дозволяє аналізувати, максимізувати і задовольняти споживацький попит і є лише керівництвом до планування. Управління маркетингом – це аналіз, планування, перетворення в життя і контроль за проведенням заходів, розрахованих на встановлення, закріплення і підтримання вигідних обмінів з цільовими покупцями заради досягнення певних задач організації, таких як отримання прибутку, ріст обсягу збуту, збільшення частки ринку і т.д.

Задача управління маркетингом полягає в впливові на рівень, час і характер попиту таким чином, щоб це допомагало організації в досягненні цілей, що стоять перед нею. Тому Ф. Котлер вважає, що “управління маркетингом – це управління попитом” [4, с.43].

Посадові особи фірми, що управляють маркетингом займаються аналізом маркетингової ситуації, перетворюють в життя намічені плани і здійснюють контрольні функції. До них відносяться управляючі збутом і співробітники служби збуту, керівники служби реклами, спеціалісти зі стимулювання збуту, дослідники маркетингу і спеціалісти з ціноутворення.

Підприємство може обрати будь-якій шлях для збільшення обсягів збуту товарів, що відображає один з п’яти підходів до організації маркетингової діяльності (рис.1.):

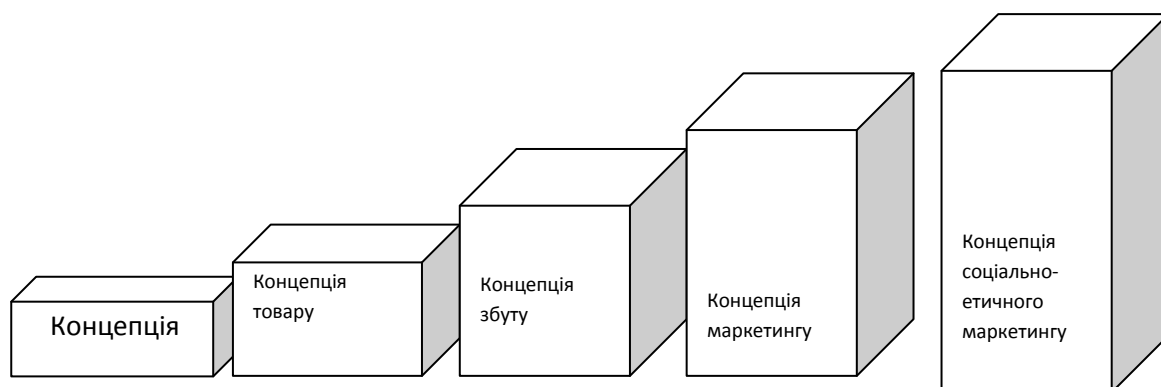

Рис.1. Концепції маркетингової діяльності

Прибутковість фірми на ринку багато в чому залежить від того, наскільки вміло її працівники володіють інструментами маркетингу. Ф. Котлер визначає сукупність маркетингових інструментів, що піддаються контролю і використовуються разом для отримання бажаної реакції цільового ринку як маркетинговий комплекс. Маркетинговий комплекс включає в себе все, що здатне зробити підприємство, щоб вплинути на попит на продукцію. Багаточисельні можливості можна розділити на чотири групи змінних: товар, ціна, методи розповсюдження, просування товару (так звані “чотири Р”: product (продукт), price (ціна), place (місце, збут), promotion (просування)). На думку провідного науковця з

маркетингу військово-промислового комплексу Гаркавенко С.С. “уміння правильно “змішувати” елементи маркетингу для вирішення практичного завдання є основою маркетингу” [2, с.15].

Підприємство повинно розробити таку структуру служби маркетингу, яка буде в змозі взяти на себе маркетингову роботу, включаючи планування, якщо підприємство невелике, всі маркетингові обов’язки можуть бути покладені на одну людину. Їй буде доручено займатися маркетинговими дослідженнями, організацією збуту, рекламою і службою сервісу для споживачів і т.д.

Даного співробітника можуть називати управляючим службою збуту, управляючим маркетингу або директором з маркетингу. Якщо підприємство велике, то в ньому, як правило, працюють декілька спеціалістів в області маркетингу. Здійсненням всіх маркетингових функцій керує відділ маркетингу [1, с.19].

Кожне підприємство створює відділ маркетингу з таким розрахунком, щоб він найкраще сприяв досягненню його маркетингових цілей. Виділяють такі структури служби маркетингу:

- функціональної орієнтації;
- товарної орієнтації;
- регіональної орієнтації;
- сегментної орієнтації.

Застосування елементів маркетингу сприяє кращому використанню ресурсів, оскільки забезпечує наявність інформації про доцільні для підприємства види продукції та структуру факторів виробництва, вказує напрямки діяльності з точки зору сьогоdnішніх і майбутніх потреб ринку. Використання інструментів маркетингу створює умови, що сприяють пристосуванню підприємства до ринкових ситуацій, тобто вивільняє ініціативу знизу, стимулює свідоме застосування ризику [5, с.80]. Необхідність гармонізації, досягнення балансу інтересів суб’єктів маркетингового середовища підприємства потребує формування системи маркетингової безпеки, яка забезпечить належну взаємодію з зацікавленими сторонами при проведенні товарної, цінової, комунікаційної і розподільної політики.

Отже, в ринкових умовах господарювання діяльність підприємства повинна орієнтуватися на задоволення вимог споживачів за критеріями якості товару, своєчасності його доставки та наявності на ринку у оптимальних обсягах. Зважаючи на це, реалізація саме маркетингової складової підприємства за заданими параметрами є запоруку успішного і ефективного його функціонування. Дотримання принципів маркетингу, досягнення задач маркетингової діяльності підприємства безпосередньо впливає на його економічну безпеку, в основі якої знаходиться досягнення економічних інтересів контрагентів підприємства.

Список використаних джерел:

1. Вікарчук О.І. Особливості формування концептуальних засад інноваційного маркетингу підприємства / Імплементация наукових засад та перспективи досконалої маркетингової діяльності підприємств як ринково-орієнтованої концепції їх розвитку : колект. монографія // за аг. Ред.. проф. Павловської Л.Д. – Житомир Вид. Євенок О.О., 2017. – 404 с.
2. Гаркавенко С.С. Маркетинг: /Підручник для вузів./ С.С. Гаркавенко. – К.: Лібра, 2010. - 334с.
3. Калініченко О.О. Соціально-відповідальний маркетинг/ Імплементация наукових засад та перспективи досконалої маркетингової діяльності підприємств як ринково-орієнтованої концепції їх розвитку : колект. монографія // за аг. Ред.. проф. Павловської Л.Д. – Житомир Вид. Євенок О.О., 2017. – 404 с.
4. Котлер Ф., Основы маркетинга/ Ф.Котлер, Г.Армстронг, Д.Сондерс, В.Вонг //К.: Издательский дом “Вильямс”, 2009. – 944с.
5. Старостіна А.О. Маркетингові дослідження. Практичний аспект. / навчальний посібник// А.О. Старостіна – К.: «Вільямс», 2000. – 262 с.